

да бъде той за да си благополучна подъ крило-то му? *Л. Д.* 1875 р. 74. А. представляваше, че не беше той кривъ повѣче отъ другытъ. *Р. А.* 197. Прѣдстѣвѧмъ си, представляю себѣ. Прѣдстѣвѧ са Прѣдстѣвѧмъ са представляюсь,-яюсь: Ако мѫ не заведешь при царя, сама ще ся прѣстави на прѣдѣ му. *Х. I.* 32.

Прѣдстоиъ ил. св. помогу: Фултонъ като останѫ безъ пары, а иѣмаше кой да му прѣдстои принуди ся да зарѣже тѣжъ работъ. *ib.* 1875 р. 45. Царь-тъ великолушно прѣдстои на роднини-ты му, откуни му владѣнія-та отъ залогъ. *ib.* р. 59. (ср. пристои).

Предстрѣтамъ (*Мак.*) (вм. прѣсрѣщи) ил. св. перейму: И излезе Самовила, Пѣтища-та му предстрети. *M. 1a.*

Прѣдумамъ ил. св. Прѣдумвамъ ил. дл. 1) уговорю,-вариваю; убѣжу,-ждаю: Циганче Рада предумва: „Я мѫлчи, Радо, не плачи, Ако сѫмъ азе Циганче, А майки ми є кавурка, Кавурски ще тя посрешни. *M. 71.* Майки Павель му предумвавъ: „Леле варе, синко Павле! Не жени ся тѣзъ година, Жито-то є отъ глотнина, Вино-то є отъ кѣпина. *M. 135.* Камиль предумалъ народа да не остави отечество-то си. *J. 102.* 2) пересужу, пересуживаю: И ти... и ти отъ ядъ клопашъ хубавото момче и чернишъ името му. Не говори ми още веднашъ такива думи; не предумвай хорските дѣца... И ти имашъ дѣщери. *Z. 84.* Момичетата—предумвавъ свѣтъ като бабички. *Z. 34.* Да си прѣхапешъ языкъ-тъ. Казватъ томува, кой-то много говори, или кой-то прѣдумва други-тъ. *Ч. 147.* — са, соглашусь,-шаюсь, дамъ, даю себѣ убѣдить: Сръце не е отъ желѣзо, ами е отъ тѣло, (и лесно ся прѣдумва). *Ч. 224.* Мѫчно е да се предума стражата. *Tb. 94.* Прѣдумване с. с. Довлѣкоха го на мѣгдана съ попрѣжни и съ предумване (съ увѣща-ніями). *Tb. 29.* Прѣдумка с. ж. сплетня. *Кар. слов. 317.*

Прѣдупи Предупамъ (*Мак.*) ил. св. (вм. продуцъ) изрешечу, издыравлю: Куршум-отъ му предули ражка-та. *M. р. 528.*

Предхврѣни ил. св. пролечу надъ: Сеги над вѣзи предхврѣни (змѣй). *Д. 8, 27.* вм. прѣхврѣни.

Прѣдъ предлогъ передт: Прѣдъ пещера-та бѣл камъкъ. *Д. 23, 37.* Прѣдъ кумъ са вода не гази.—Прѣдъ тебѣ може и глади, а зѣди тебѣ ти трапъ копає. *Кп. 114.* Самовила є задъ гора, Мирче войвода предъ неа. *M. 4.* „Дегиди лудо и младо! Що да го (цивеке) берамъ, да носамъ, Що харо гледамъ претъ мене“. *M. 398.* Азъ стигнахъ преду него. — Преж' ора (вмѣсто прѣдъ хора) жи ма засрами (булката). *Ч. 307.*

Прѣдѣкувамъ ил. дл. пережевываю (син. прѣживамъ).

Предъ ил. дл. пряду: Въ понедѣлникъ млады-тъ си ставать у дома си, невѣста-та зима едно голѣмо врѣтено, малко вѣлнѣ, и сяда